

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si consensus de futuro etiam iuramento firmatus faciat coniugium. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

bigamus, sacerdos fieri prohibetur. Ex tali autem
copula nullus arcetur à sacris ordinibus.

*Qui alterius sponsam eo mortuo ducit, ad sacros ordines præse-
cedere potest.*

*Pelag. Mar-
cello Episc.
Atoniensi.
dist. 34. ca. 1.* Secundum hoc intelligendum est, quod ait Pe-
lag. Pap. de illo, qui mortuo sposo eius sponsam
ducit in uxore. Nihil est, inquit, quantum ad hun-
tutis, quin ad sacros ordines promouerivaleat. Si
vero talis sponsa fuisset, inter quā & sponsum eiū
consensus de præsenti intercessisset, eo mortuo
dua remansisset: cui copulatus in coniugio, vterius
ad sacros ordines nō accederet, cum viduā dux-
erit. Nō est ergo ambigēdum, quin solus de præsen-
tis consensu coniugium efficiat, & exinde veri coniuga-
appellētur. Ideo post talem consensum, si quis alii
se copulauerit, etiamsi carnis commixtio illici-
quatur, ad priorem copulam reuocandus est.

*Hic non te-
netur.*

SI CONSENSVS DE FUTVRO CVM IV-
ramento faciat coniugium.

DISTINCT. XXVIII.

Hic queri debet. Vtrum consensus de futuro
addito etiam iuramento, coniugium efficiat
ut si quis promittat, vel etiam iuret alicui se vñq;
ad tempus placitum illam ducturum, & illa promit-
tat vel iuret se illi nupturam: nunquid talis spōsio
eos coniuges facit? Si mutato proposito alter vel
vterq; ad alienā copulam trāsit, nunquid ob prio-
rem sponzionem iuramento subnixam, secundu-
m fœderationis pactum scindetur? Considera, quis
longè aliud est promittere, & aliud facere. Qui
promittit, nondum facit: Qui ergo promisit se in
vxorem ducturum aliquam, nondum eam duxit,
in vxorem: & quæ spondit se nupturam, non-
dum nupsit. Quomodo ergo coniuges appellari
possunt, qui nondum contrahunt, sed in futuro
contracturos iurando promittunt? Item, Si ex vi-

jura

li autem iuramenti ad futurum pertinētis mox efficiuntur
coniuges: cur iurant in futuro se facturos, quod in
ordines præsentī efficiunt? Item, si ex quo iurant, mox effi-
ciuntur coniuges: tunc rē hanc efficiunt, quando
iurant se facturos. Ideo dico, quia cōiugium tunc
bon fuit, sed futurū promittitur. Si vero ille post
vxorem duxit, & illa marito nupsit, cōiugium v-
tricē fuit, & non potest dissolui. Præcedens ergo
mendacium vel perjurium, pœnitentia est corri-
gendum, sed cōiugium sequens non est dissol-
endum. Non autem sic est, quando iuramentum
coniugij præsentis consensus attestatione firma-
tur: quia post talē consensum, si quis alij se copu-
lauerit, etiamē prolem procreauerit, & irritum
debet fieri, & ipse ad priorem copulam reuocari.

Quæ videtur obuiare præmissis.

B
Constit. 74.

Nouellarū,
tit. Quibus
modis nativ-
ralēs.

Præmissæ a. sentētiæ videtur obuiare illud, q. le-
ges tradunt. Si quis tactis diuinis scripturis iura-
uerit mulieri se eam legitimā vxorē habiturum,
vel etiam si in oratorio tale sacramētum dederit,
sit illi legitima vxor: quamuis nulla dos, nullā alia
scriptura interposita sit. Sed hic ostenditur, quid
fieri vel esse debet, non quid tunc fiat: Non n. per
illud iuramentū tunc sit vxor, sed fieri debet: quia
iuratum est. Potest & de illo iuramēto hoc dictum
intelligi, vbi de præsentī consentiunt, ac se inuicē
suscipiunt. Illi etiā sentētiæ, qua dictum est, solum
consensum facere cōiugium, videtur obuiare, q.
Euarist. Pap. ait: Aliter legitimū nō sit cōiugiū, Euaristus
nisi ab his, qui super fœminam dominationē ha- epist. 1. ad E-
bere videntur, & à quib. custoditur. Vxor petatur, p̄icopos A-
& à parentibus sponsetur, & legib. docetur, & à sa- fricanos.
terdote (v̄ mos est) benedicatur, & à paronym-
phis custodiatur, ac solēniter accipiatur. Itē, Ita le-
gitima scitote esse cōnubia: aliter v̄ero præsumta, Euaristus
nō cōiugia, sed adulteria vel fornicationes sunt, paulo inf-
rīsi voluntas propria suffragata fuerit, & vota rīus.

Hhh

sue-